

na náhradu škody (Sedláček, Obligační právo č. 702). V tomto případě volil žalobce druhou možnost, a pro uplatňování nároku z důvodu náhrady škody neplatí propadná lhůta § 933 obč. zák. Rozhodnutí nejvyššího soudu, uveřejněné ve sb. n. s. č. 63, jehož použil odvolací soud, nepřiléhá k tomuto případu, neboť šlo v něm o rozvázání smlouvy z důvodu správy, v tomto o náhradu zaviněné škody. Právní posouzení věci odvolacím soudem, pokud se jedná o použití § 933 obč. zák., bylo tedy vadné a protože odvolací soud, vycházející z tohoto vadného názoru, se neobíral ostatními vývody odvolání obou stran, bylo také odvolací řízení vadné.

Čís. 6092.

Šem 15 zákona ze dne 25. května 1876, čís. 45 z. zák. pro Čechy nebyla povinnost obce k náhradě škody za použití přípráže přesunuta na spolek dobrovolných hasičů.

(Rozh. ze dne 2. června 1926, Rv I 399/26.)

Žalobce domáhal se na spolku dobrovolných hasičů v Ch. v Čechách náhrady škody, jež prý mu vznikla zapřažením jeho koní do stříkačky a rychlou jízdou s nimi na místo požáru. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Žalobní nárok opírá se o to, že k návrhu starosty obce v Ch. bylo usnesením obecního výboru přeneseno na spolek dobrovolných hasičů v Ch. právo příslušející obci v příčině požární policie a že v důsledku toho je žalovaný spolek povinen nahraditi žalobci škodu vzniklou mu zapřažením koní do stříkačky a rychlou jízdou s nimi na místo požáru. Podle §u 1 zákona ze dne 25. května 1876, čís. 45 z. zák. pro Čechy náleží požární policie do oboru samostatné působnosti místní obce a podle §u 2 přísluší vykonávati požární policii starostovi obce. § 15 nadepsaný »o propůjčování koní« stanoví, že držitelé koní v obci jsou povinni pod pokutami v §u 60 ustanovenými podle nařízení obecního starosty aneb jeho zřízenců propůjčiti koně ku zapřažení do stříkaček a to z pravidla střídavě po sobě; v případě pilném může se k účelu hasení použití i takových zpřežení, která se náhodou v místě právě nalézají; za užívání koní k účelům těmto má se držitelům jejich, žádají-li za to, dáti přiměřená odměna, kterou ustanoví obecní výbor, a má se jim také nahraditi škoda, kterou bez vlastního zavinění utrpěli, pokud škodu tu prokázati mohou. Z tohoto zákonného ustanovení plyne, že škodu vzniklou držitelům koní použitím jejich koní při požáru k účelu tam stanovenému jest povinna hraditi místní obec, předpokládajíc ovšem, že použití to stalo se z nařízení obecního starosty aneb jeho zřízenců. Podle prvního odstavce §u 39 zákona může ovšem k návrhu obecního starosty usnesením obecního výboru přeneseno býti právo příslušející obci v pří-

čině požární policie na místní spolek dobrovolných hasičů. Na základě takového usnesení zastupuje, jak stanoví druhý odstavec §u 39, ředitel (náčelník, velitel) sboru hasičského, dává na místě, kde hoří, nařízení v příčině služby hasičské, obecního starostu a odpovídá z nařízení těch obecnímu zastupitelstvu. Žalobce tvrdil, že k návrhu starosty obce bylo usnesením obecního výboru přeneseno na žalovaný spolek právo obce v příčině požární policie a žalobní nárok opřel jedině o ustanovení §u 15 a 39, snaže se z posléz uvedeného zákonného ustanovení ještě i v dovolání dovoditi, že žalovaný spolek ručí mu na místě obce za škodu mu vzniklou použitím jeho koní při požáru. Tento zákonný předpis nestanoví však, že v případě přenesení požární policie na spolek dobrovolných hasičů jest tento povinen k náhradě škody ve smyslu §u 15, nýbrž vyslovuje pouze, že spolek ten svým ředitelem (náčelníkem, velitelem) zastupuje obecního starostu v příčině požární policie, že jest tedy oprávněn také učiniti opatření ve smyslu §u 15 a tudíž použití koní k zapřažení do stříkačky a k jízdě s nimi na místo požáru a že z nařízení těch odpovídá obecnímu zastupitelstvu. Tímto ustanovením upraven jest vnitřní poměr mezi obcí a spolkem dobrovolných hasičů, nikoliv však poměr mezi spolkem hasičským a držiteli koní, použitých k účelu stanovenému v §u 15 zákona. Povinnost obce k náhradě škody není jím přesunuta na spolek dobrovolných hasičů. Žalovanému spolku schází pasivní legitimace ke sporu, a soudy nižší stolice nepochybily, když žalobu bez provedení důkazů zamítly.

Čís. 6093.

Obchodním jednatelem (agentem) jest, kdo, nejsa ustanoven obchodním pomocníkem, trvale jest pověřen tím, by sprostředkoval obchody pro obchodní živnost někoho jiného neb uzavíral obchody jménem někoho jiného. Pokud nejde vzhledem k okolnostem případu o obchodního jednatele, nýbrž o samostatného obchodníka.

Jde-li o poměr samostatného obchodníka vůči samostatnému obchodníku, neplatí o rozvázání smlouvy zásady §§ 7 a 27 zák. o obch. pom., nýbrž ustanovení smlouvy.

Zásad uváděných v komentáři Staub-Pisko k §u 92 něm. obch. zák., že předpisů o obchodních jednatelech jest použití i na zástupce, jež nelze pokládati za obchodní jednatele, nelze použití pro obor našeho práva.

Výhrada pravomoci zrušovacího usnesení odvolacího soudu jest na místě hlavně tehdy, když jde o řešení otázky právní.

(Rozh. ze dne 4. června 1926, R I 197/26.)

Žalobce domáhal se na žalované akciové společnosti zaplacení 1,290.000 Kč. Procesní soud první stolice uznal žalobní nárok důvodem po právu, odvolací soud napadený rozsudek zrušil a uložil prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, znovu věc projednal a